

Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską w art. 43 wyznaczył tylko ramy swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej. Na mocy Traktatu polski przedsiębiorca może prowadzić działalność gospodarczą w innych krajach Unii Europejskiej, jednakże szczegółowe

zasady, na jakich można tę działalność prowadzić reguluje prawo wewnętrzne danego państwa, gdzie działalność jest prowadzona.

W przypadku polskiego przedsiębiorcy w Niemczech oznacza to, iż w takich kwestiach jak:

1. **opodatkowanie**
2. **prowadzenie księgowości**
3. **rozliczanie się z podatku**
4. **składanie bilansu**

stosuje się niemieckie przepisy, gdyż działalność jest prowadzona na terenie Niemiec, gdzie obowiązuje wewnętrzne prawo niemieckie.

O ile w Unii Europejskiej obowiązuje zasada o swobodzie przepływu usług, jednak jest ona przedmiotowo ograniczona. Występuje bowiem w UE **zasada traktowania narodowego** stanowiąca, iż cudzoziemiec w pewnych sferach praw będzie traktowany jak obywatel danego państwa. Zgodnie z zasadą traktowania narodowego przestrzega się przepisów tych państw członkowskich Unii Europejskiej, w których jest prowadzona działalność gospodarcza. Kto prowadzi własną działalność gospodarczą na obszarze Republiki Federalnej Niemiec, ten nawet jako obywatel polski podlega niemieckim krajowym przepisom prawnym oraz podatkowym, które obowiązują w Niemczech.

16 niemieckich Landów posiada swoje wewnętrzne przepisy lokalne, które obowiązują w danym Landzie oprócz ustaw krajowych. Istnieją zatem różnice pomiędzy ustawodawstwem jednego Landu a ustawodawstwem drugiego, a dotyczą one bezpośrednio prowadzenia działalności gospodarczej na obszarze danego Landu. Różnice występują także pomiędzy poszczególnymi niemieckimi gminami. Przede wszystkim widoczna jest różnica w wysokości obowiązującego podatku od działalności gospodarczej (Gewerbesteuer). Gminy ustalają wysokość tego podatku według własnego uznania. W momencie rejestracji firmy w Niemczech różne niemieckie instytucje (na czele z niemieckim Urzędem Skarbowym) są niemal natychmiast informowane o fakcie pojawienia się na rynku nowego podmiotu gospodarczego.

Otwarcie firmy w niektórych branżach i zawodach wiąże się dodatkowo z uzyskaniem w Niemczech zezwolenia, koncesji, uznania kwalifikacji zawodowych lub zdania egzaminu przed niemiecką komisją, a także spełnienia określonych warunków finansowych. Polskie firmy decydujące się na działalność w Niemczech potrzebują najczęściej zezwolenia dla agencji pracy tymczasowej oraz zezwolenia dla rzemieślników na prowadzenie działalności rzemieślniczej. Zezwolenia są także potrzebne min. w transporcie, gastronomii, handlu obwoźnym, ubezpieczeniach, ochronie, usługach dla osób niepełnosprawnych, handlu bronią, produkcji leków, doradztwie prawnym, doradztwie podatkowym i usługach finansowych.

